

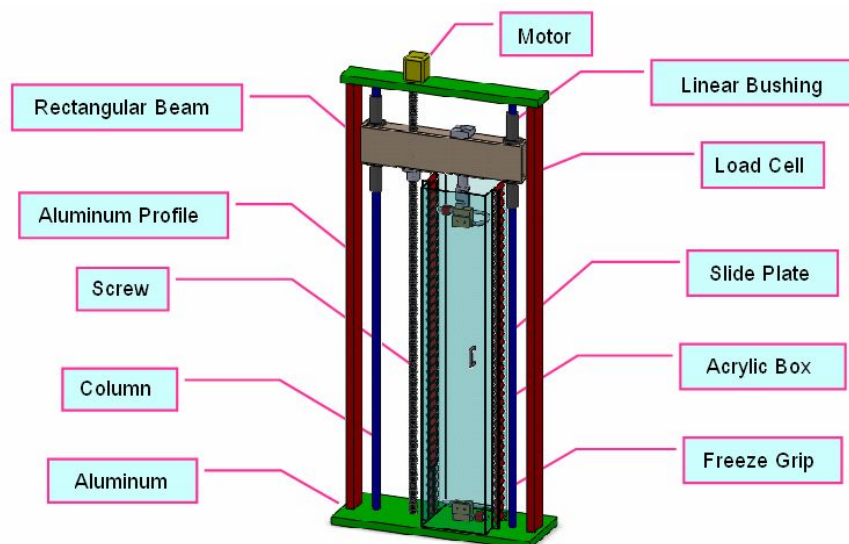
บทที่ 3

เครื่องทดสอบคุณสมบัติทางกลของเอ็น

ในบทนี้จะกล่าวถึงหน้าที่ และหลักการทำงานของเครื่องทดสอบคุณสมบัติทางกลของเอ็น ความสามารถของเครื่องที่สามารถทำงานได้ และจุดเด่นของเครื่องทดสอบที่แตกต่างจากเครื่องทดสอบคุณสมบัติทางกลทั่ว ๆ ไป ขั้นตอนการสร้างเครื่องตั้งแต่โครงสร้างหลัก ระบบกลศาสตร์ และระบบควบคุม ไปจนถึงการสอบเทียบเครื่องทดสอบเพื่อให้เครื่องทดสอบมีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ

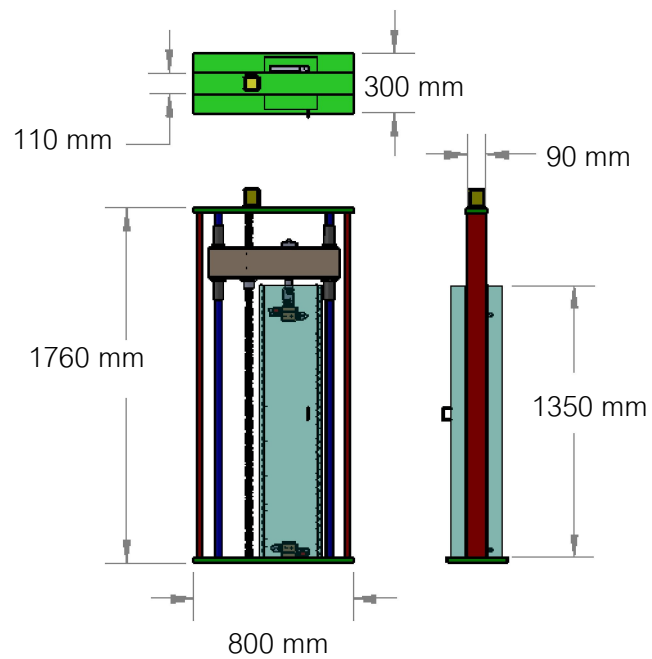
3.1 หน้าที่ และหลักการทำงานของเครื่องทดสอบคุณสมบัติทางกล

หลักการทำงานของเครื่องทดสอบทางกลจะเป็นการใช้มอเตอร์ AC ขับกับสกรู โดยตรงโดยช่วงระยะการทำงานจะมีระยะประมาณ 1000 มิลลิเมตร เมื่อมอเตอร์ทำงานคาน และตัวจับชิ้นงานส่วนบนจะถูกขยับขึ้นหรือลงได้ โดยมีเสาสลื่นทั้งสองข้าง (จากภาพที่ 3.1 จะเป็นแท่งสีน้ำเงิน) คอยประคอง ส่วนตัวจับชิ้นงานจะใช้เป็นหัวจับยึดชิ้นงานเย็น (Freeze grip) ทำหน้าที่จับยึดเอ็นโดยมีไนโตรเจนเหลวไหลเวียนอยู่ ทำให้เอ็นบริเวณตัวจับแข็งตัว เมื่อเวลาดึงโหลดเอ็นจะได้ไม่ฉีกขาดบริเวณตัวจับ รายละเอียดจะอธิบายในหัวข้อถัดไป

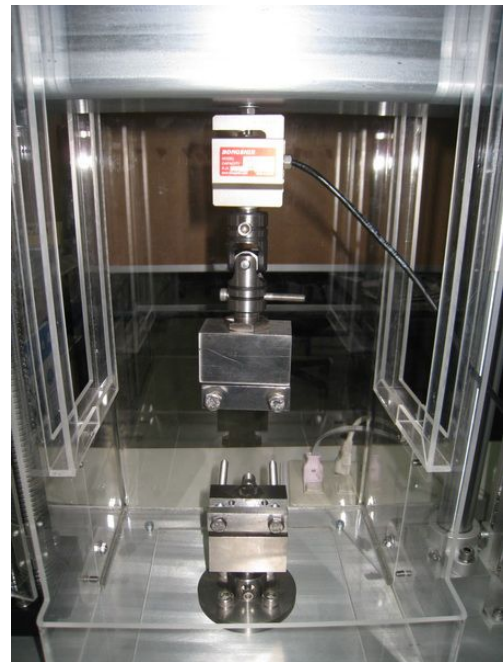
ภาพที่ 3.1

เครื่องทดสอบคุณสมบัติทางกลของกล้ามเนื้อที่ออกแบบในมุมมอง 3 มิติ

ภาพที่ 3.2

ขนาดเครื่องทดสอบคุณสมบัติทางกลของกล้ามเนื้อ

ภาพที่ 3.3

เครื่องทดสอบกล้ามเนื้อที่สร้าง

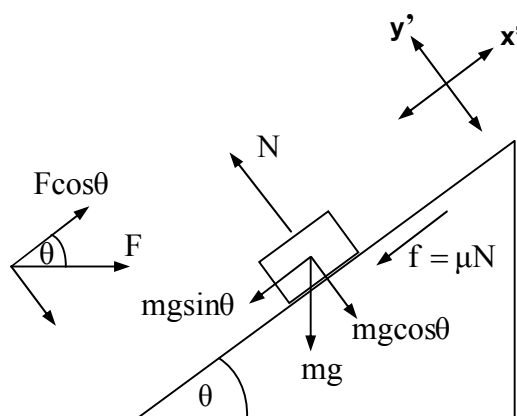
3.1.1 คุณสมบัติของเครื่อง

เครื่องทดสอบมีความสูงอยู่ที่ 1.76 เมตร ฐานของเครื่องมีขนาดกว้าง 0.8 เมตร ยาว 0.3 เมตร สามารถทำงานได้ที่โหลดสูงสุดในแนวตั้งและกด 5000 นิวตัน ช่วงของการทำงาน 1000 มิลลิเมตร ความเร็วในการทดสอบสูงสุด 25 มิลลิเมตรต่อวินาที

3.1.2 ระบบการส่งกำลัง

กำลังที่ขับเคลื่อนเครื่องทดสอบจะใช้ระบบมอเตอร์ AC servo ที่มีการเพิ่มแรงบิด และลดรอบการทำงานโดยใช้เกียร์เฮดต่อตรงเข้ากับมอเตอร์ และต่อตรงเข้ากับบอลลิสกรู โดยผ่านคัปปลิ่ง ซึ่งการส่งกำลังลักษณะนี้จะมีข้อดีคือ เป็นระบบที่ไม่ซับซ้อน ง่ายต่อการคำนวณ เพราะเมื่อคำนวณแรงบิดได้ก็สามารถเลือกซื้อมอเตอร์ได้เลย นอกจากนี้การติดตั้งก็ยังสามารถทำได้สะดวก และมีราคาถูก

การคำนวณแรงบิดของมอเตอร์

ภาพรูปที่ 3.4

ไดอะแกรมสมดุลแรงเพื่อคำนวณหาแรงบิดของมอเตอร์

สมดุลแกน x'

$$mg \sin \theta + f = F \cos \theta \quad (3.1)$$

สมดุลแกน y'

$$F \sin \theta + mg \cos \theta = N \quad (3.2)$$

จากสมการ (3.1) และ (3.2) จะได้

$$\theta = \tan^{-1} \left(\frac{L}{2\pi r} \right) \quad (3.3)$$

$$F = \frac{mg \sin \theta + \mu mg \cos \theta}{\cos \theta - \mu \sin \theta} \quad (3.4)$$

$$T = Fr \quad (3.5)$$

$$W_m = T\omega \quad (3.6)$$

$$\frac{W_e}{W_m} = \eta_m \quad (3.7)$$

T = แรงบิดที่ต้องการ

r = รัศมีของบอลสกรู

L = ระยะ Lead screw

μ = 0 (เนื่องจากบอลสกรู ที่เลือกใช้เป็นแบบ Non preload)

W_m = กำลังของมอเตอร์ทางกล

W_e = กำลังของมอเตอร์ทางไฟฟ้า

ω = ความเร็วสูงสุดในการหมุนของมอเตอร์ที่ใช้งาน มีค่า 3000 rpm

η_m = ประสิทธิภาพที่เปลี่ยนจากกำลังกลไปเป็นกำลังทางไฟฟ้า มีค่า 0.9

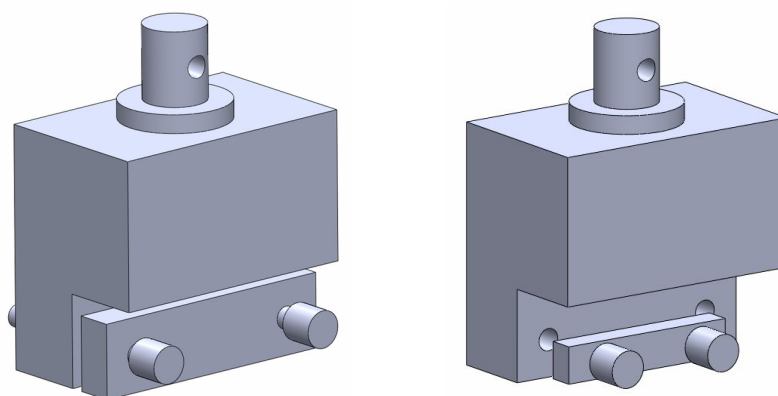
เมื่อคำนวณตามสูตรแล้วจะต้องการแรงบิดของเครื่องอยู่ที่ 3.9 นิวตันเมตร ถ้าเทียบกับกำลังของมอเตอร์ที่เลือกซื้อที่มีค่า 700 วัตต์ และแรงบิดของมอเตอร์ 2.4 นิวตันเมตร แต่ได้ติดตั้งเกียร์ทดเพิ่มเติมอัตรา 1:10 ซึ่งจะสามารถทำให้แรงบิดของมอเตอร์เพิ่มขึ้นได้ถึง 24 นิวตัน

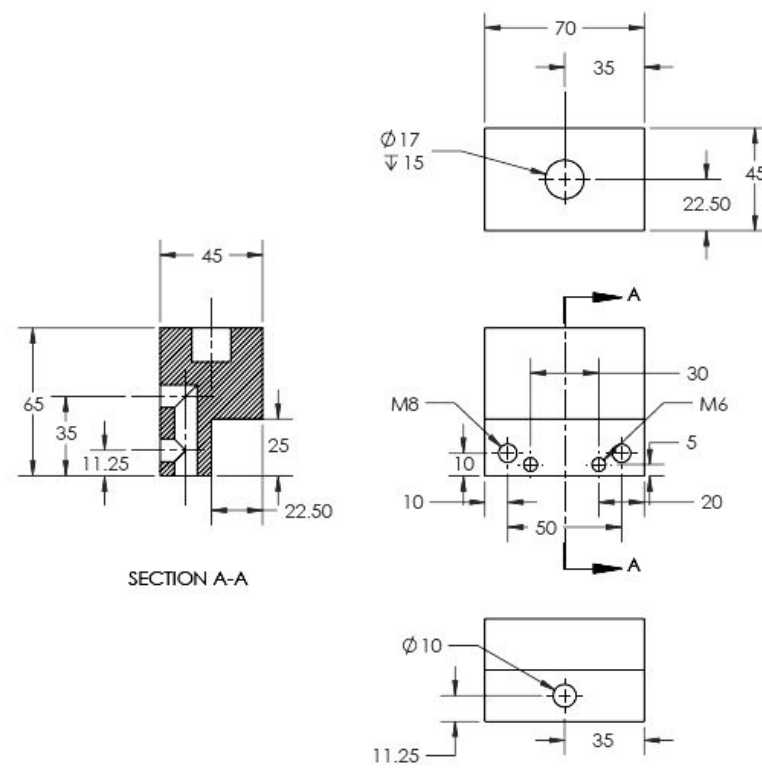
เมตร ซึ่งจะสามารถขับเคลื่อนเครื่องทดสอบได้ แต่สาเหตุที่เลือกมอเตอร์ที่มีกำลังที่สูง และแรงบิดที่สูงถึง 700 วัตต์เพราะในช่วงแรงในการศึกษางานวิจัยต้องการที่จะให้เครื่องทดสอบมีความสามารถทำงานได้ครอบคลุมการทดสอบเกี่ยวกับการล้า การคืบ และการคายตัวของวัสดุซึ่งต้องใช้ความเร็ว และความเร่งที่สูงในการทำงานจึงจำเป็นต้องเลือกมอเตอร์ที่มีกำลัง และแรงบิดของมอเตอร์มีค่าสูงกว่าปกติ

3.1.3 หัวจับยึดชิ้นงานเย็น (Freeze grip)

เป็นอุปกรณ์จับยึดชิ้นงานโดยมีไนโตรเจนเหลวไหลผ่านตัวจับชิ้นงานซึ่งจะทำให้ตัวจับยึดชิ้นงานต่ำลงมาก และในงานวิจัยนี้จะควบคุมอุณหภูมิอยู่ที่ -10°C ซึ่งสามารถทำได้เพราะโดยปกติแล้วไนโตรเจนเหลว อุณหภูมิของตัวมันเองจะอยู่ที่ -196°C จากนั้นความเย็นจะส่งผ่านไปยังชิ้นเนื้อทดสอบ เพื่อต้องการให้เอ็นมีการแข็งตัวเพื่อป้องกันการฉีกขาดตรงบริเวณหัวจับยึดชิ้นงาน เพราะเนื่องจากเอ็นเป็นวัสดุที่อ่อนนุ่ม

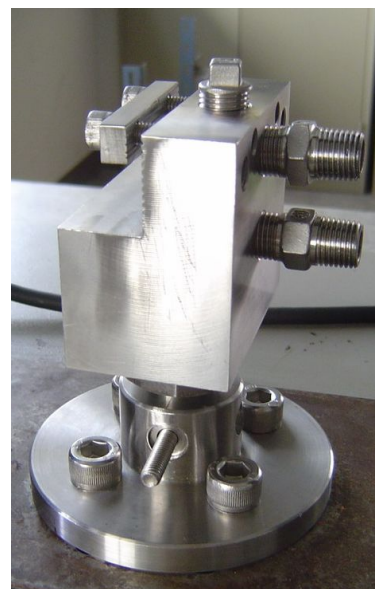
การออกแบบหัวจับยึดชิ้นงาน จะออกแบบไว้จับยึดชิ้นทดสอบที่มีขนาดใหญ่และเล็ก โดยจะมีการเจาะรูที่ตัวจับยึดตัวหลักเป็น 2 แบบให้สามารถสลับเปลี่ยนตัวหนีบให้สามารถหนีบชิ้นเนื้อที่จะทดสอบได้หลากหลาย และสาเหตุที่เลือกใช้อุณหภูมิที่ -10°C เนื่องมาจากเป็นอุณหภูมิที่ทำให้เอ็นมีการแข็งตัวที่พอเหมาะตรงเอ็นที่ส่วนหัวจับ ซึ่งจะไม่ทำให้เอ็นบริเวณส่วนกลางเกิดการแข็งตัว โดยอุณหภูมิขณะทดสอบของเอ็นตรงบริเวณส่วนกลางจะอยู่ที่ 5°C ซึ่งพบว่าเอ็นตรงส่วนนี้ยังไม่เกิดการแข็งตัว แต่ถ้าใช้อุณหภูมิที่หัวจับที่ต่ำกว่านี้อาจจะมีผลทำให้เอ็นตรงบริเวณส่วนกลางมีการแข็งตัวซึ่งจะได้ผลการทดสอบที่ผิดพลาดไป แต่ทั้งนี้ก็ต้องขึ้นอยู่กับความยาว และขนาดของเอ็นซึ่งถ้าเป็นเอ็นที่มีความยาว และขนาดที่มากก็อาจจะสามารถใช้อุณหภูมิที่ต่ำกว่านี้ได้แต่สำหรับในงานวิจัยนี้จะเลือกเป็นมาตรฐานเดียวกันที่ -10°C

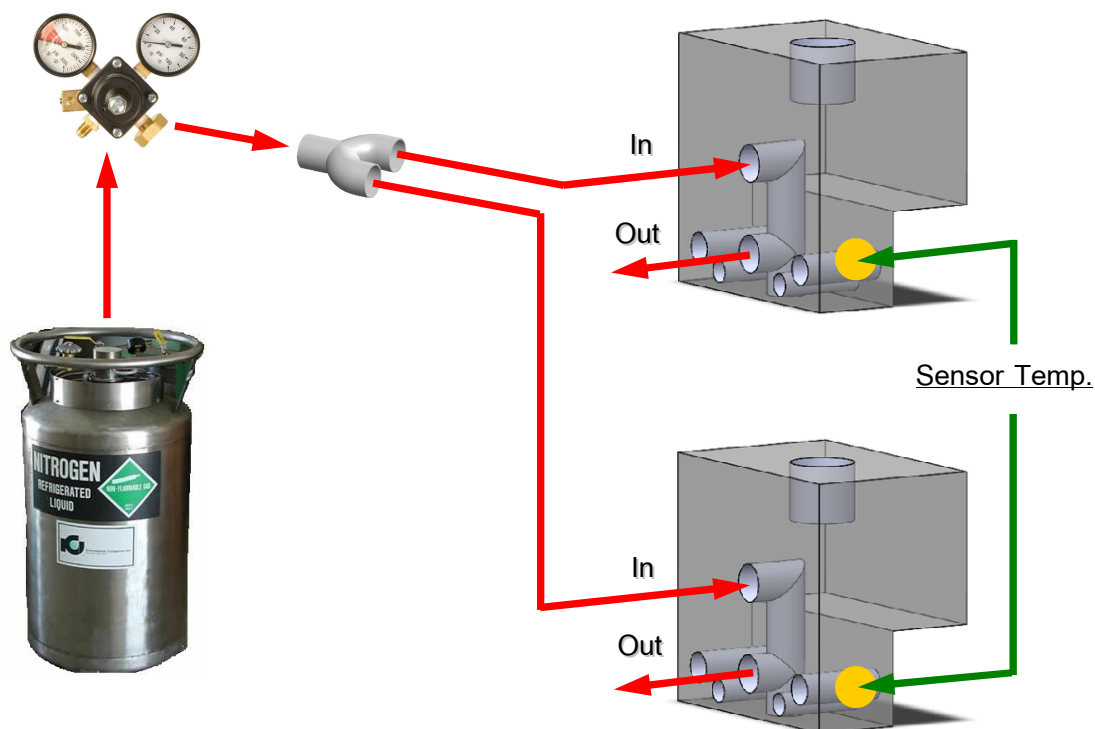
ภาพที่ 3.5

หัวจับยึดชิ้นงานเย็น (Freeze grip) ที่ออกแบบ

ภาพที่ 3.6

หัวจับยึดชิ้นงานเย็น (Freeze grip)

ภาพที่ 3.7

ลักษณะการไหลเวียนของไนโตรเจนเหลว

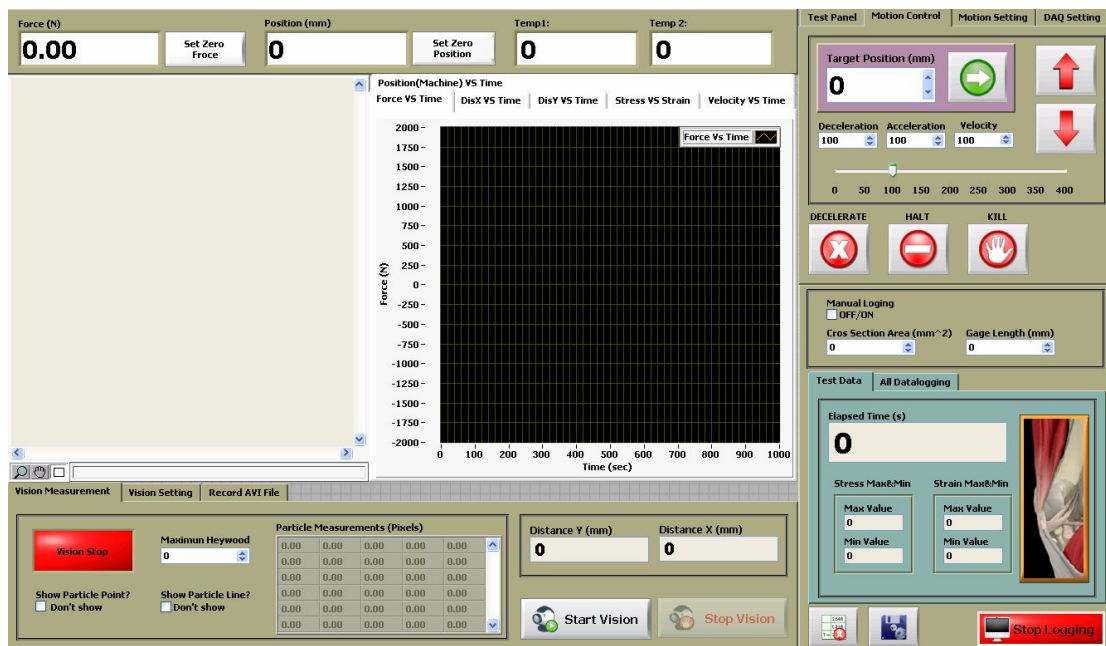
3.1.4 ระบบควบคุมเครื่อง

ระบบควบคุมเครื่องทดสอบจะมีความสามารถซึ่งแบ่งเป็นการควบคุมในส่วนต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. การควบคุมการเคลื่อนที่ด้วย Servo Motor (Control motion)
2. การควบคุมการวัดค่าน้ำหนักหรือแรงที่ใช้ในการดึงด้วยโหลดเซลล์ (Control force)
3. การควบคุมการวัดค่าอุณหภูมิในการทดสอบด้วยเทอร์โมคัปเปิล Thermocouple (Temperature control)
4. การควบคุมการวัดค่าการเคลื่อนตัวหรือการยึดหดของวัสดุที่ทดสอบด้วยกล้อง CCD Camera (Vision control)

โดยการควบคุมจะควบคุมผ่านหน้าจอกอมพิวเตอร์ ที่มีรูปแบบดังนี้

ภาพที่ 3.8

แสดงหน้าจอในการควบคุมเครื่องจากคอมพิวเตอร์

(ก)

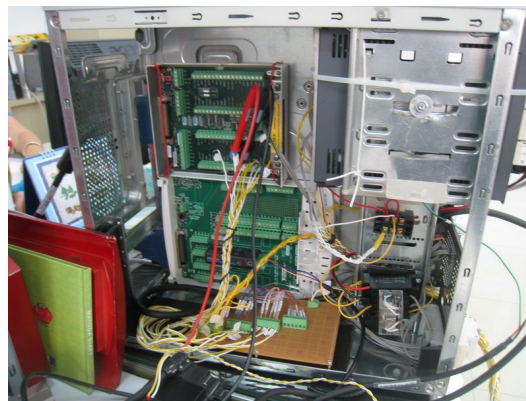

(ข)

(ค)

(ง)

ภาพที่ 3.9
ชุดคอนโทรล

(ก) ชุดคอนโทรลก่อนการติดตั้ง

(ข), (ค), (ง) คือ ชุดคอนโทรลเมื่อติดตั้งและเดินสายไฟเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

3.1.5 คานรับแรง

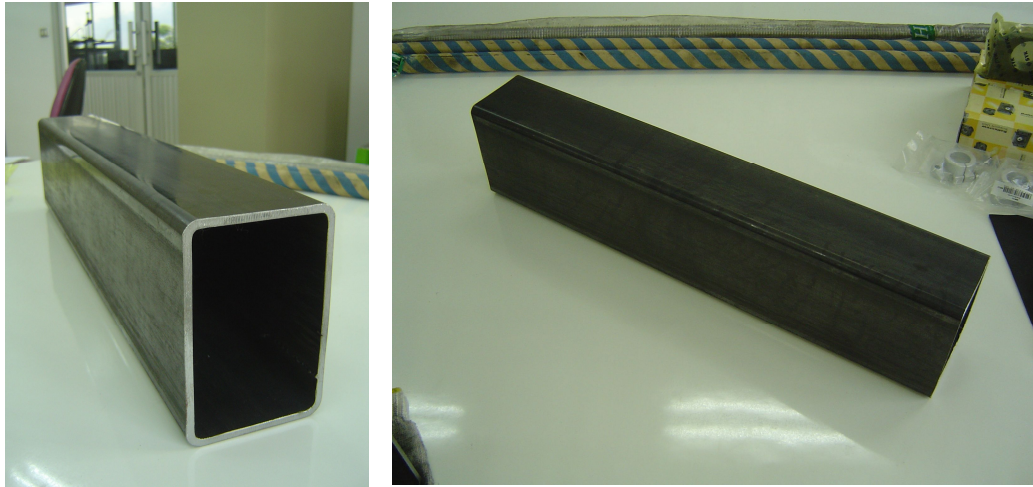
คานรับแรงจะเป็นคานที่ทำมาจากวัสดุมาตรฐาน JISG3466 ขนาดหน้าตัดกว้าง 150 มิลลิเมตร ยาว 100 มิลลิเมตร หนา 6 มิลลิเมตร โดยมีคุณสมบัติทางกลดังนี้

Tensile strength 320 N/mm^2

Yield strength 195 N/mm^2

Elongation % 20

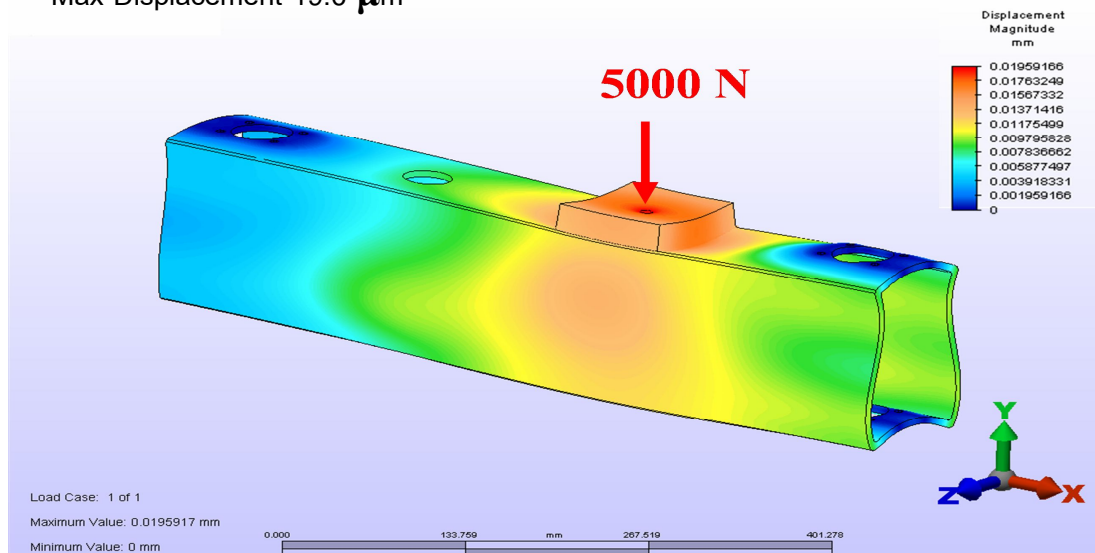
ทำการออกแบบคานรับแรงด้วยไฟไนต์เอลิเมนต์ เพื่อดูค่าความเค้นที่เกิดขึ้น และค่าการโก่งงอของคาน ดังภาพที่ 3.11 ซึ่งพบว่าค่าการโก่งงอของคานคือ $19.6 \mu\text{m}$ และค่าความเค้นที่เกิดขึ้นคือ 128 N/mm^2 ซึ่งอยู่ในค่าที่น้อยมากซึ่งยอมรับได้และไม่ทำให้วัสดุเสียหาย

ภาพที่ 3.10

คานรับแรง

Max Displacement 19.6 μm

ภาพที่ 3.11

การวิเคราะห์ความแข็งแรงของคานรับแรงที่เกิดขึ้นด้วยระเบียบวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์

3.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่อง

ขั้นตอนการสร้างเครื่องทดสอบคุณสมบัติทางกลของกล้ามเนื้อจะมีด้วยกัน 13 ขั้นตอนหลัก ๆ ดังนี้

1. ออกแบบโดยดูส่วนประกอบหลักของเครื่อง โดยจะให้เครื่องสูง 176 เซนติเมตร ช่วงของการทำงาน 100 เซนติเมตร โหลดสูงสุดที่เครื่องสามารถรับได้ 500 นิวตัน

2. เลือกระบบที่ทำงานของเครื่องทดสอบโดยใช้ระบบ มอเตอร์ขับเคลื่อนกับบอลสกรู เพื่อขับเคลื่อนคานรับแรงให้ ขึ้น-ลง และมีเสาประคองทั้ง 2 ด้านเพื่อป้องกันโมเมนต์ที่เกิดขึ้นจาก โหลดบนคานรับแรง สาเหตุที่เลือกระบบนี้เนื่องจากเป็นระบบที่ไม่ซับซ้อน ง่ายต่อการคำนวณ เพราะเมื่อคำนวณแรงบิดได้ก็สามารถเลือกซื้อมอเตอร์ได้เลย นอกจากนี้การติดตั้งก็ยังสามารถทำได้สะดวก และมีราคาถูก

3. กำหนด Feature การทำงานของเครื่อง ความสามารถหลัก ๆ ของเครื่องมี 3 โหมด คือ

3.1 กำหนดความเร็วคงที่ได้ (Velocity constant)

3.2 กำหนดตำแหน่งการเคลื่อนที่ได้ (Position control)

3.3 กำหนดขอบเขตของแรงได้ (Limit Force)

4. คำนวณแรงบิดของมอเตอร์เพื่อให้สามารถขับโหลดที่ 500 นิวตัน ได้ ซึ่งคำนวณแรงบิดของมอเตอร์ออกมาได้เป็น 3.9 นิวตันเมตร นอกจากนี้ยังมีเกียร์ทดที่ต้องติดตั้งเพิ่มเติมซึ่งได้เลือกเกียร์ทดอัตรา 1:10

5. กำหนดขนาดของบอลสกรู และเสากลม โดยเลือกจากตารางผู้จำหน่าย

6. เลือกเสาค้ำยันด้านข้างของเครื่อง เพื่อให้สามารถรับโหลดได้และสามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก โดยเลือกเป็นเสาอลูมิเนียมโปรไฟล์ หน้าตัดทรงสี่เหลี่ยม ซึ่งมีน้ำหนักเบาแต่มีความแข็งแรงสูง

7. เลือกวัสดุของฐานเครื่องโดยคำนึงถึงน้ำหนัก และขนาดของฐานเครื่องซึ่งไม่ควรจะหนักเกินไปเพราะจะทำให้เคลื่อนย้ายได้ยาก และไม่ควรจะเบาเกินไปเพราะจะทำให้เครื่องไม่มั่นคงเมื่อเวลาใช้งานจริง จึงควรเลือกวัสดุและขนาดให้เหมาะสม โดยวัสดุที่ใช้จะเป็น อลูมิเนียม ทั้งหมด

8. วาด CAD 3 มิติเพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจน และกำหนดขนาดคานที่รับแรงเพื่อนำไปวิเคราะห์ด้วย ระเบียบวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์แต่การกำหนดขนาดคานรับแรงก็ต้องสำรวจขนาดของ

คานที่มีขายตามท้องตลาดก่อนถึงจะสามารถกำหนดขนาดด้วย

9. ปรับปรุงขนาดของโครงสร้างที่ออกแบบ โดยกำหนดขนาดรูเจาะ และตำแหน่งของการติดตั้งของเสากลม บอลสกรู มอเตอร์ และโหลดเซลล์ ให้เหมาะสมกับขนาดของเครื่อง

10. ออกแบบตัวจับชิ้นงานให้สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามชนิดของงานที่จะทดสอบ ซึ่งถ้าต้องการจะทดสอบเย็นก็จะเป็นหัวจับยึดชิ้นงานเย็น (Freeze clamp) (รายละเอียดอยู่ในหัวข้อ 3.1.3) ทำหน้าที่จับยึดชิ้นโดยมีไนโตรเจนเหลวไหลเวียนอยู่ ทำให้เย็นบริเวณตัวจับแข็งตัวเมื่อเวลาถึงโหลดเย็นจะได้ไม่ฉีกขาดบริเวณตัวจับ

11. ทำแบบเขียนแบบ (Drawing) เพื่อเตรียมการ Machine ด้วยเครื่อง CNC ซึ่งจะมีการเจาะคาน เจาะฐานเครื่อง และเก็บรายละเอียดต่าง ๆ

12. ประกอบชิ้นส่วนย่อยเข้าด้วยกันโดยจะต้องคำนึงถึงความ Alignment เป็นหลัก

13. ติดตั้งระบบควบคุมเครื่องทดสอบ

3.3 การสอบเทียบเครื่องทดสอบ (Calibrate)

3.3.1 โหลดเซลล์

โหลดเซลล์ที่ใช้ได้ผ่านการทดสอบคุณภาพ และมาตรฐานจากผู้ผลิต และผ่านการทดสอบการทำงานที่เป็นปกติของสินค้าจากผู้จำหน่ายแล้วว่าสามารถใช้งานได้ดีจากการใช้งานอย่างถูกวิธี

Calibration Certificate

Model	DBBP-500	Serial No.	G37770
Rated capacity	500 kgf	Compensated temp. range	-10 ~ 70°C
Rated output	2.9984 mV/V	Temp. effect on R.O.	≤ 0.03% LOAD/10°C
Input resistance	349.8 Ω	Temp. effect on zero bal.	≤ 0.03% R.O./10°C
Output resistance	350.3 Ω	Insulation resistance	2.000MΩ at 50V DC
Non-linearity	≤ 0.03% R.O.	Excitation, recommended	10 VDC
Hysteresis	≤ 0.03% R.O.	Excitation, maximum	15 VDC
Non-repeatability	≤ 0.02% R.O.	Load type	Ten. & Comp.
Zero balance	≤ 1.00% R.O.	Safe overload	150% R.C.
Creep (in 20min)	≤ 0.03% R.O.	Ultimate overload	300% R.C.

Date: 2007.01.31

Tested by:

Inspected by:

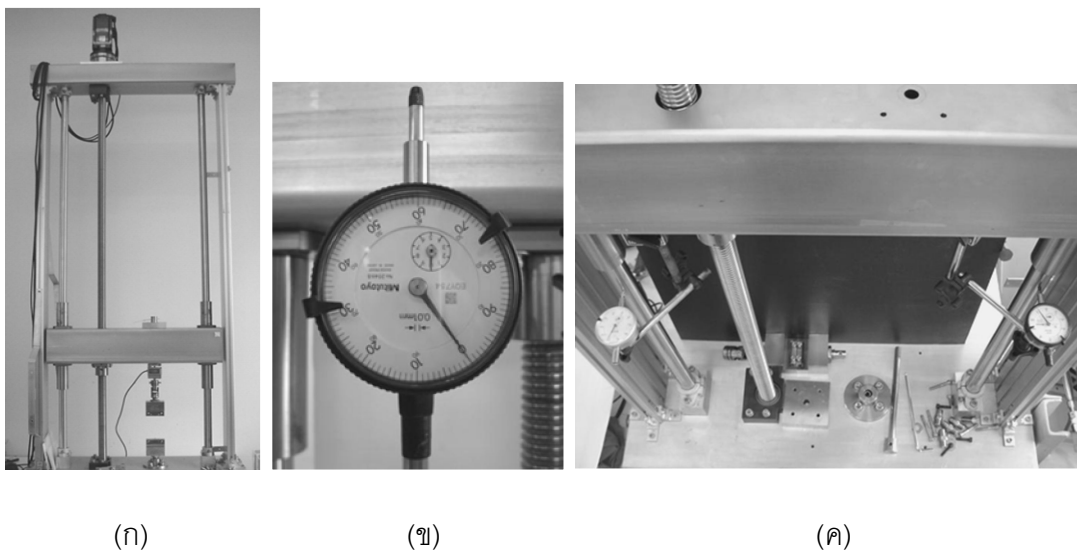
BONGSHIN®

ภาพที่ 3.12

ใบรับรองการทดสอบคุณภาพโหลดเซลล์

3.3.2 ทดสอบ Alignment

เสาเส้นมีหน้าที่รับโหลดแบบแรงบิดที่เกิดขึ้นบนคานหลัก จึงมีความสำคัญในการทดสอบความสามารถขณะรับโหลดดังกล่าว เพื่อบอกถึงการโก่งตัวของคานหลักที่มากขึ้น ขณะทดสอบว่าการโก่งตัวที่เกิดขึ้นสามารถยอมรับได้หรือไม่ ซึ่งมีขั้นตอนการทดสอบดังนี้

ภาพที่ 3.13

การทดสอบหา Alignment ของเสาเส้นขณะมีการเคลื่อนที่

(ก) เครื่องทดสอบดึง

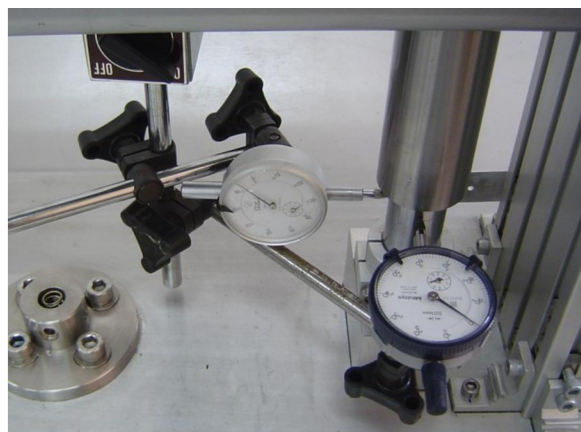
(ข) ไดอัลเกจ (Dial gage) ที่ใช้ในการวัดระยะมีความละเอียด 0.01 มิลลิเมตร

(ค) การติดตั้งไดอัลเกจ (Dial gage) เพื่อวัดระยะการเคลื่อนตัวของเสาเส้นขณะรับโหลด

ติดตั้งไดอัลเกจ (Dial gage) บนแท่นแม่เหล็กเพื่อนำไปยึดติดบนคานหลักโดยแท่นแม่เหล็ก 1 ตัว ติดตั้งไดอัลเกจ (Dial gage) 2 ตัว ดังภาพที่ 3.14 เพื่อวัดระยะการเคลื่อนที่ที่เกิดขึ้น

(ก)

(ข)

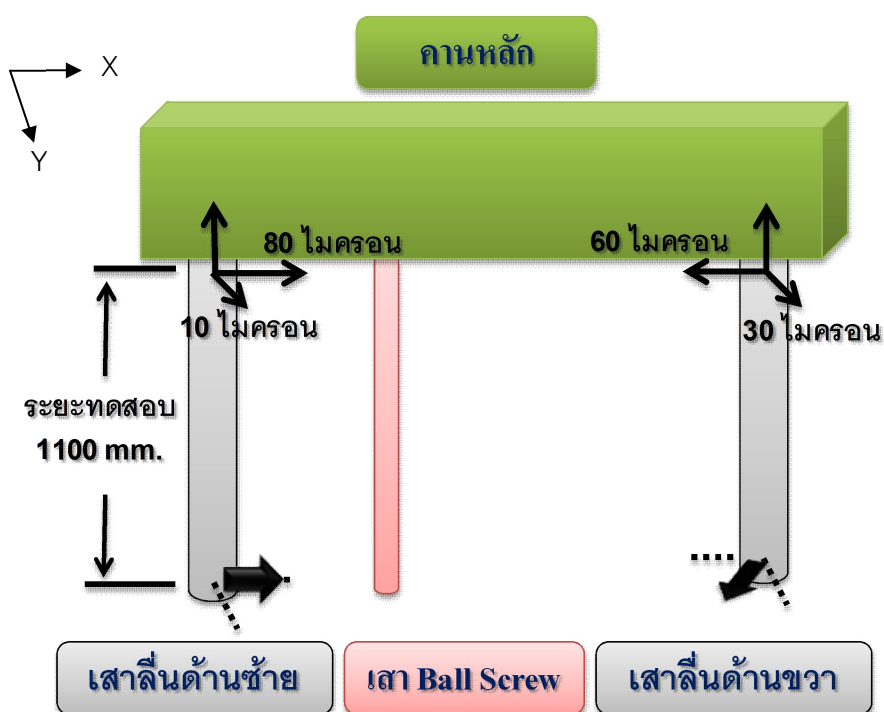
ภาพที่ 3.14
การติดตั้งไดอัลเกจ

(ก) เสาลิ้นด้านซ้าย

(ข) เสาลิ้นด้านขวา

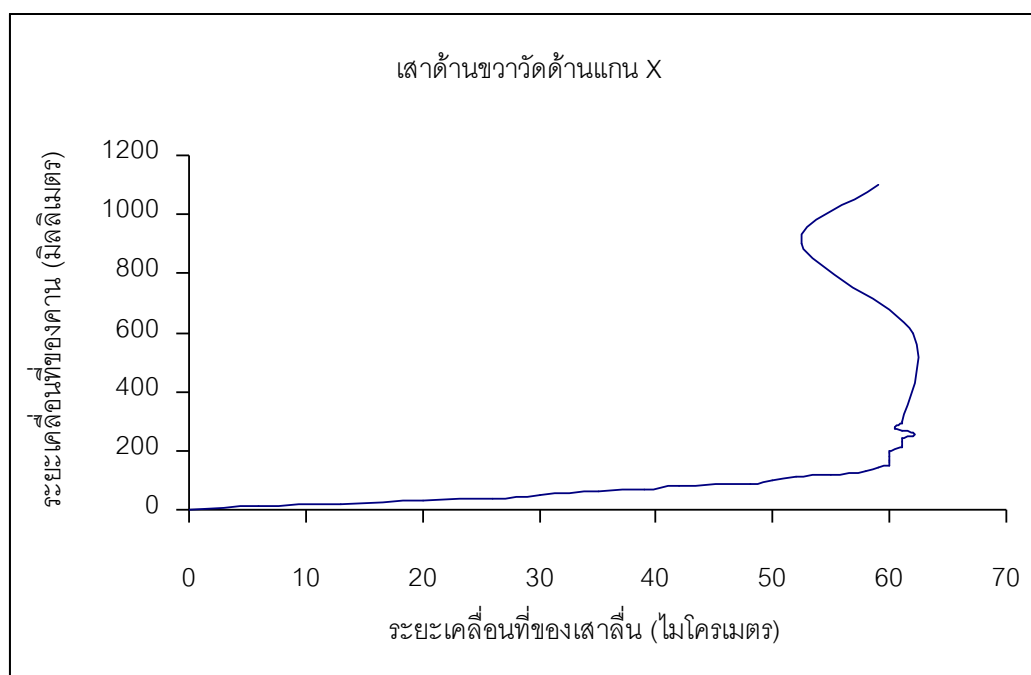
การติดตั้งไดอัลเกจ (dial gage) 2 ตัวต่อเสาลิ้น 1 เสาลิ้นเพื่อวัดระยะการเคลื่อนตัวใน 2 แนวแกน

ทดสอบที่ระยะการเคลื่อนตัวของคานหลักเป็นระยะ 1100 มิลลิเมตรซึ่งผลการทดสอบที่ได้เป็นดังภาพที่ 3.15 โดยเสาลิ้นทางด้านซ้ายที่ใกล้กับเสาบอลลสกรู จะโค้งเข้าหาบอลลสกรูเป็นระยะ 80 ไมครอนเมื่อคานหลักเคลื่อนที่ขึ้นไปเป็นระยะทาง 1100 มิลลิเมตร ส่วนเสาลิ้นทางด้านขวา จะโค้งเข้าหาบอลลสกรูเช่นกันเป็นระยะ 60 ไมครอนเมื่อคานหลักเคลื่อนที่ขึ้นไปเป็นระยะทาง 1100 มิลลิเมตร และเอียงไปทางด้านหน้าเครื่องทดสอบอีกเล็กน้อย ซึ่งค่าที่วัดได้อยู่ในช่วงที่ยังยอมรับได้โดยภาพที่ 3.16 - 3.19 แสดงผลการทดสอบตลอดช่วงของระยะการเคลื่อนที่เกิดขึ้นของเสาลิ้นทางด้านซ้าย และขวาในทิศทาง X และ Y ดังภาพที่ 3.16 - 3.19

ภาพที่ 3.15

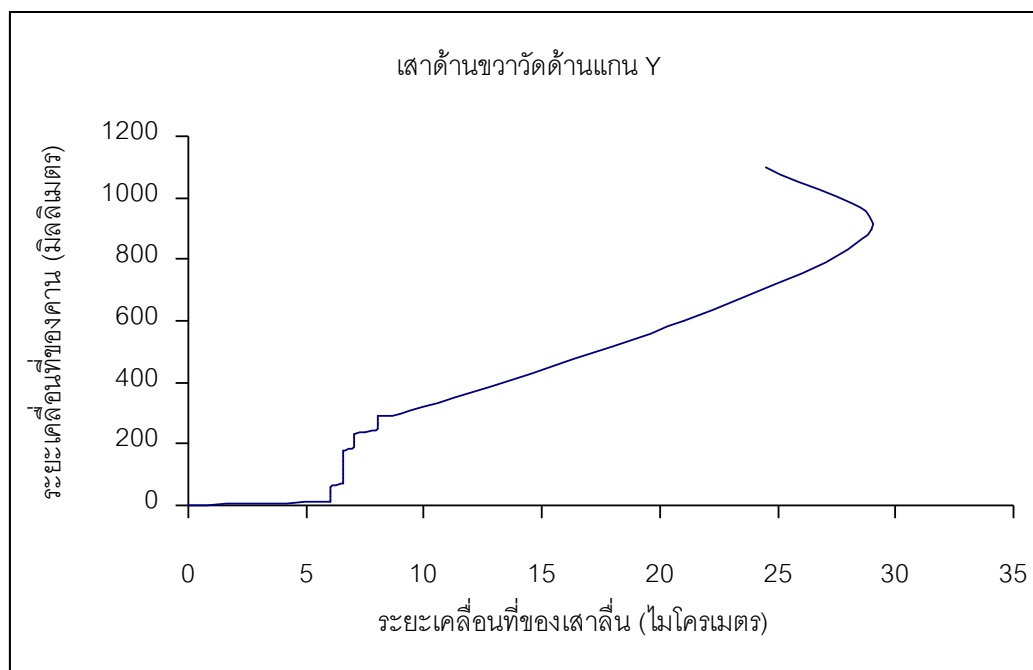
แสดงการเคลื่อนที่ของเสาทั้งสองด้าน

ภาพที่ 3.16

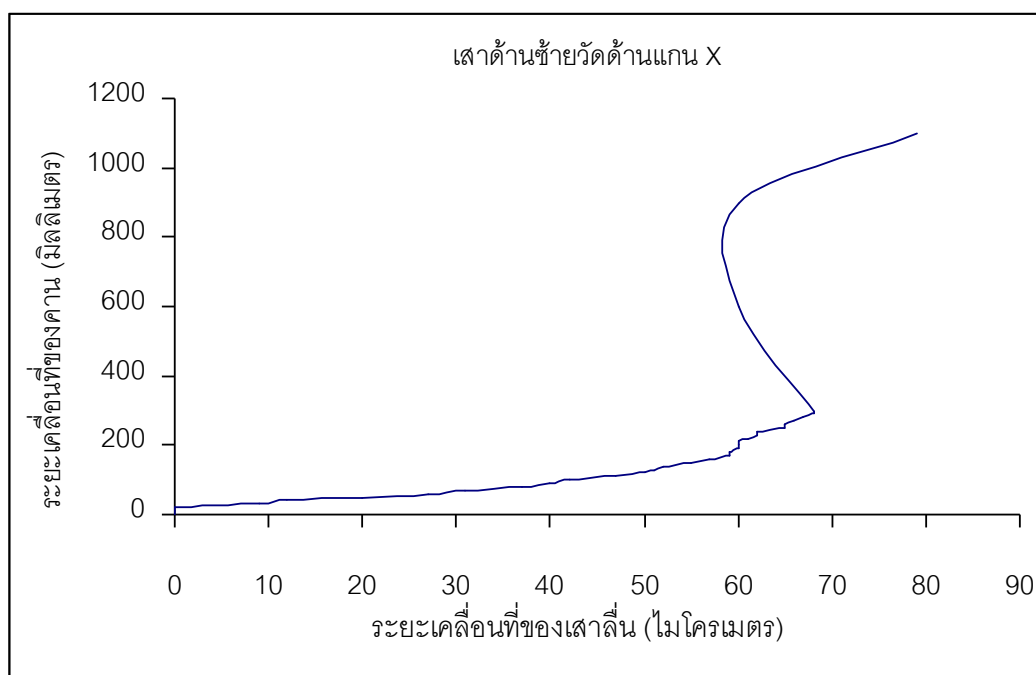
ผลการทดสอบตลอดช่วงของระยะการเคลื่อนที่ที่เกิดขึ้นของเสาด้านขวาวัดระยะแกน X

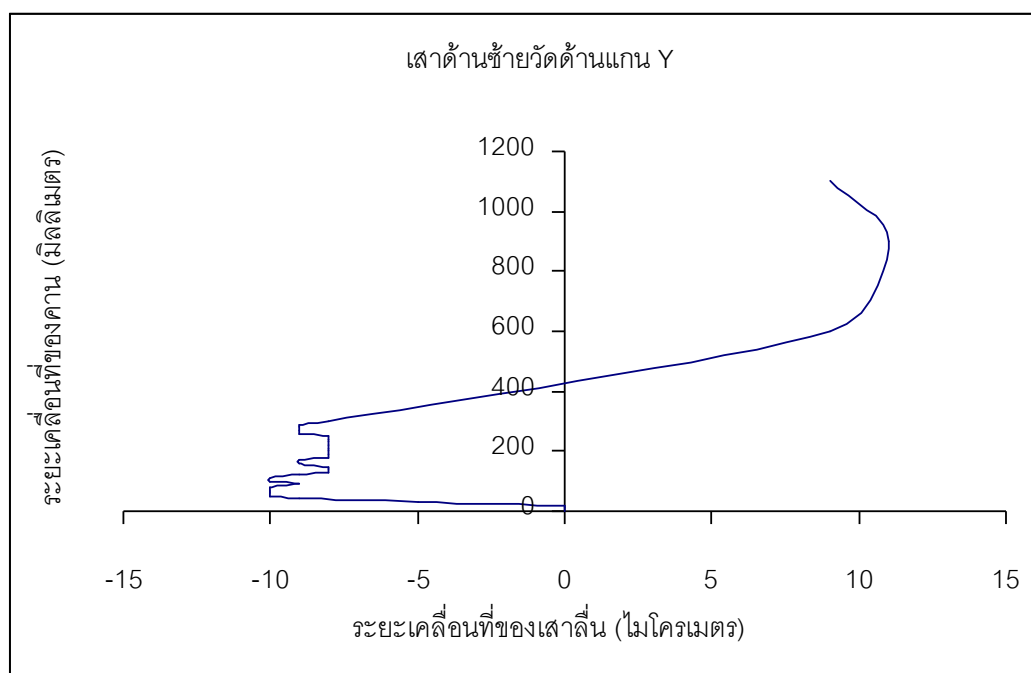
ภาพที่ 3.17

ผลการทดสอบตลอดช่วงของระยะการเคลื่อนที่ที่เกิดขึ้นของเสาด้านขวาวัดระยะแกน Y

ภาพที่ 3.18

ผลการทดสอบตลอดช่วงของระยะการเคลื่อนที่ที่เกิดขึ้นของเสาด้านซ้ายวัดระยะแกน X

ภาพที่ 3.19

ผลการทดสอบตลอดช่วงของระยะการเคลื่อนที่ที่เกิดขึ้นของเสาด้านซ้ายวัดระยะแกน Y

3.3.3 ทดสอบระยะเคลื่อนตัว

การเคลื่อนตัวของคานจะสามารถตรวจสอบได้จากการสั่งให้คานเคลื่อนตัวจากโปรแกรมควบคุมเครื่องแล้ววัดผลเทียบกับเครื่องมือวัดระยะการเคลื่อนตัวซึ่งใช้ไดอัลเกจ (Dial gages) วัดระยะละเอียด และเวอร์เนีย (Vernier caliper) วัดระยะหยาบ ซึ่งผลที่ได้คือค่าความคลาดเคลื่อนแทบจะไม่มีหรือมีค่าที่น้อยมาก

3.3.4 ทดสอบกับวัสดุที่ได้มาตรฐาน

วัสดุที่นำมาทดสอบคือ พอลิโพรไพลีน ซึ่งวัสดุชนิดนี้มีคุณสมบัติที่ไม่แข็งจนเกินไปและไม่อ่อนจนเกินไป สามารถหาได้ง่าย และมีความเป็นออสติก และพลาสติกในตัวมันเอง ซึ่งเหมาะแก่การนำมาเป็นวัสดุทดสอบเครื่อง

ลักษณะของวัสดุที่นำมาทดสอบจะมีการขึ้นรูปเป็น Dog bone ที่ได้ตามมาตรฐาน ASTM 638

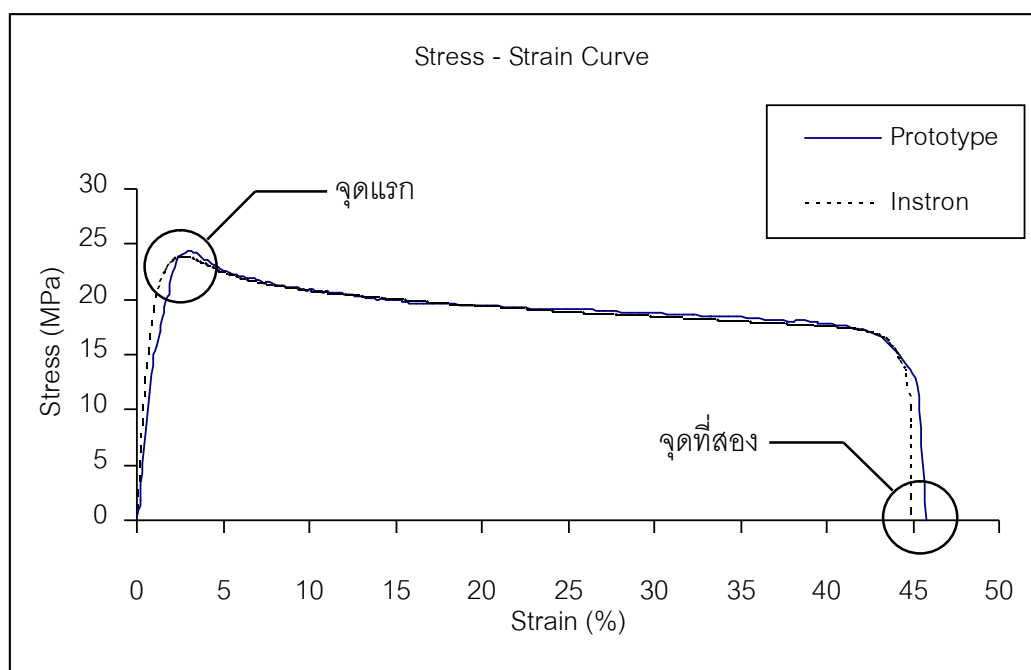

ภาพที่ 3.20
การติดตั้งตัวอย่างวัสดุเพื่อเตรียมการทดสอบ

การติดตั้งชิ้นงานโดยใช้ตัวจับยึดชิ้นงานจับที่ด้านบนและด้านล่างของชิ้นงาน เพื่อเตรียมที่จะทดสอบ เมื่อเริ่มการทดสอบจะใช้แรงเริ่มต้นในการดึงวัสดุอยู่ที่ 2 นิวตัน แล้วเริ่มดึงวัสดุโดยใช้ความเร็วในการดึงอยู่ที่ 50 mm/min จากนั้นเก็บค่าของแรงในวัสดุ และค่าการยืดตัวของวัสดุ โดยจะใช้ระยะยืดของเครื่องโดยคำนวณจาก Encoder ของมอเตอร์แล้วนำมาคำนวณเป็นความสัมพันธ์ของความเค้น และความเครียด

สาเหตุที่ใช้ Encoder ของมอเตอร์คำนวณหาระยะยืดเนื่องจากการใช้ Extensometer จะเป็นการหนีบเข้ากับตัวชิ้นงานซึ่งถ้าในกรณีของเอ็นจะไม่สามารถใช้ Extensometer ประเภทนี้เพราะเอ็นจะมีลักษณะอ่อนนุ่ม และ Extensometer ที่ขายตามท้องตลาดจะมีราคาสูงมาก ซึ่งในอนาคตจะต้องมีการพัฒนา Video extensor มาใช้ในการคำนวณระยะยืดกับวัสดุประเภทนี้แทนในกรณีที่ต้องการข้อมูลที่น่าเชื่อถือ และเพื่อให้ได้ค่าของระยะยืดที่ละเอียดมากขึ้น

นำความสัมพันธ์ของกราฟความเค้น ความเครียด มาเทียบกับระหว่างเครื่องทดสอบที่ได้รับมาตรฐานซึ่งเป็นเครื่องยี่ห้อ Instron กับเครื่องทดสอบวัสดุที่สร้างขึ้นเอง

ภาพที่ 3.21

ความสัมพันธ์ความเค้น ความเครียดของพอลิโพรไพลีน

จากกราฟที่แสดงดังภาพที่ 3.21 เป็นความสัมพันธ์ของความเค้น และความเครียด จะเห็นว่า มีลักษณะความโค้งของกราฟที่ใกล้เคียงกันมาก ซึ่งสามารถคำนวณค่าความคลาดเคลื่อนได้ แต่จะไม่สามารถคำนวณค่าความคลาดเคลื่อนในทุก ๆ จุดที่ทดสอบเนื่องจากข้อมูลที่เก็บไม่ได้มีจำนวนที่เท่ากัน แต่จะเลือกเฉพาะจุดที่มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด โดยจุดที่มีความแตกต่างกันจุดแรกคือ จุดค่าความเค้นสูงสุดของวัสดุ เครื่อง Instron จะเท่ากับ 24.32 MPa และเครื่องทดสอบวัสดุที่สร้างขึ้น (Prototype) จะเท่ากับ 23.78 MPa ซึ่งถ้าคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนจะมีค่าเท่ากับ 2.27% จุดที่สองคือ จุดค่าความเครียดสูงสุด เครื่อง Instron จะเท่ากับ 44.88% (เปอร์เซ็นต์การยืดตัว) และเครื่องทดสอบวัสดุที่สร้างขึ้น (Prototype) จะเท่ากับ 45.77% (เปอร์เซ็นต์การยืดตัว) คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนมีค่าเท่ากับ 1.94% ทั้ง 2 ค่านี้ถือว่าเป็นค่าที่มีความคลาดเคลื่อนที่น้อยมาก ซึ่งอาจจะเป็นเพียงผลกระทบของวัสดุที่นำมาทดสอบที่เป็นคนละชิ้นกัน ด้วยเหตุนี้เครื่องทดสอบวัสดุที่สร้างขึ้นโดยผ่านการเทียบความแม่นยำของเครื่องด้วยความสัมพันธ์ของกราฟความเค้น ความเครียดซึ่งถือได้ว่ามีความแม่นยำในจุดที่ยอมรับได้